Sahibi:
Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası adına
Ali AKIN
Neşriyatı fiilen idare eden mesul müdür:
Kemal S. OKUR
Teknik Sekreter :
FİRUZ TAYMAZ
Teknik Sekreter yardımcı:
KAMİL ÇAKIR

CAM-İŞ

Her ayın birinde çıkar mesleki, ilmî, edebî gazete

1 TEMMUZ 1962 PAZAR

Sayı - Yeni Seri No. 2

İdarehanesi: Cam - İş Sendikası — Paşabahçe

Fiatı 15 Kuruş

işçilerin Yeni kabineden istedikleri yine açıklandı

Çalışma Bakanlığına Bülent Ecevitin yeniden getirilmesini sendikacılar iyi karşıladı

Sosyal ve ekonomik reform hareketi gecikmemelidir

25 gün Kabine buhranı ile çalkalanan Türkiyede nihayet Mecliste temsil edilen partiler ve bağımsızlar arasında cereyan eden görüşmelerden sonra A. P. dışındaki topluluklarla C. H. P nin kabine kurması için karara varılmış ve kabine teşkil edilmiştir. İsmet İnönü'nün Başbakanlığı altında kurulan kabinede Çalışma Bakanlığına yine I. Koalisyon kabinesinde Çalışma Bakanlığını üzerine almış bulunan Bülent Ecevit getirilmiştir. Evecitin yine Çalışma Bakanı olması sendikacılar arasında çok müsbet bir intiba bırakmıştır.

Hükûmet için partiler arasında varılan anlaşmaya göre imzalanan protokolda sendika ve işçi davaları hakkında kesin bir hükme rastlanmamıştır. Umumî hatlar içinde söz edilen çalışma hayatı ile ilgili konuların mübhem bırakılması üzücü olmuşsa da Çalışma Bakanı Bülent Ecevit'in başta grev ve toplu sözleşme kanun tasarısı olduğu halde sendikacıların bekledikleri yasaların Meclisten çıkarılmasına çalışacağına muhakkak gözü ile bakılmaktadır.

Memleketin en çok sıkıntı içinde kıvranan topluluğu hiç şüphe yok ki işçilerdir. Geçim sıkıntısının en ağırını çeken bu çalışan insanların çözümlenmesini bekledikleri pek çok şeyin iki gurupta toplandığı bir vakıadır:

1 — Temel iktisadî meseleler
2 — Sosyal reformlar

Bunları birer birer ayrıntılara bölecek olursak şunların gereğini hükûmetin duyması zorunluğu ortaya çıkar:

1 — Vergi reformu yapılmalıdır. Çok kaza

(Devamı 3. cü Sayfada)

Kocatopçunun demeci

İşçi - işveren düzeninde grev hakkı zarurettir

Dr. Şahap Kocatopçu İşçi ve İşvereni nbazı konularda çekingen bir hali olduğunu bildiriyor — Sanayi hayatında idareci sınıfının iyi yetişmesi gerektiğini le bildiriyor.

İşverenler adına kongreyi takip eden ve sendikadan şikâyetaçi Avni Kâhyaoğlu kongrede konuşmasını yaparken

Eski Sanayi Bakanı ve halen İşverenler Sendikası Birliği Başkanı Dr. Şahap Kocatopçu durumuna ait suallerimizi cevaplandırmıştır.

Şahap Kocatopçu; geçen hafta dönmüş olduğu Avrupa'nın yerli sanayiimiz hakkında düşünüşlerini ve bu arada intibaalarını şöyle anlatıyor:

"Edindiğim intibaa göre harp sonrası Avrupa'da en büyük gelişmeleri sağlayan memleketlerde, yabancı sermayenin yardımı önemli bir rol oynamıştır. Aynı

(Devamı 3. cü sayfada)

Zücaciye ithali durdurulmalıdır

Şişe Cam fabrikaları Genel Müdürü Şahap Kocatopçu yerli imalâtın dış memleketler kalitesine ulaştığını bildirdi, Sendika olarak zücaciye ithalini protesto ediyoruz

Türkiye İş Bankası Şişe ve Cam Fabrikaları Genel Müdürü Dr. Şahap Kocatopçu'nun Avrupada inceleme gezisine çıktığını bildirmiştik. Sayın Genel Müdür incelemelerini bitirerk yurda dönmüştür. Mmleketimizde Avrupa Züccaciye mamulleri kalitesinde ve hatta bir çok dallarda onlardan da zarif ve şık imalât yapan işyerlerimiz varken zücaciye ithalâtına müsaade edilmesi işçiler ve onların menfaatlerinin koruyucusu olan CAM - İŞ Sendikası tarafından üzüntü ile karşılanmıştır.

Türkiyede imali ve ihtiyacı karşılaması mümkün olan sanayi mamulleri ithali cihetine gidilmesi döviz sıkıntısı çeken memleketimiz için hiç de hayırlı sonuçlar vermeyecektir. Biz ithalâtın durdurulmasını ve kotalarda zücaciye eşyasına yer verilmemesini istiyoruz. (Devamı 3. cü sayfada)

Paşabahçede akort çalışan işçiler de zam alacaklar

Yüksek hakem kuru'u, sendikanın son müracaatını müsbet cevaplandırdı

Paşabahçe Şişe ve Cam fabrikasında çalışan işçilerin ücretlerine zam yapılması için Türkiye Şişe ve Cam fabrikaları İşçileri Sendikasının çıkardığı ücretlere zam ihtilâfı kısmen da olsa işçiler lehine sonuç vermiştir. Yüksek Hakem Kurulundan geçerek kesinleşen zam kararına göre Mart 1962 den itibaren yapılması gereken zamların akort sistemiyle açlışan işçilere de uygulanıp uygulanmayacağı işçerenle sendika arasında ihtilâf konusu olmuştu. Yüksek Hakem kurulundan tefsir kararı istenmiş ve şu karşılık alınmıştır :

"İstanbiul Paşabahçede kurulu Türkiye Şişe ve Cam fabrikasında çalışan işçileri temsilen Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası ile işveren arasında çıkan Toplulukla iş uyuşmazlığı hakkında iş ihtilâfları Yüksek Hakem Kurulunun 22.2.1962 tarih ve 46 sayılı kararının akortla çalışan işçilere tatbikinde tereddüde düşüldüğünde tavzihi mezkûr sendikanın 26.4.1962 tarihli ve 6 sayılı yazısında istenmesi üzerine 3008 sayılı İş Kanununun 83. maddesi gereğince teşekkül eden Kurulumuz 7.5.1962 tarihinde Çalışma Bakanlığında toplandı. İstanbul İl Hakem Kurulunun 8.1.1962 tarih ve Bölge Çalışma Müdürlüğü sözlü 961—

(Devamı 3 üncü sayfada)

Bakırköy şûbe kongresi yapıldı

Sendika Başkanı Akın, işçilerin dertlerini dile getirdi ve Hükûmet adamlarını tenkid etti, işsizliğe çare bulunmasını açıkladı

Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası Bakırköy şubesinin senelik kongresi de yapılmıştır. Olgun bir hava içinde geçen kongrede, divana Ali Akın (Bşk.), Ali Çap, Reşat Gölge ve Faruk Dalgın seçilmişlerdir.

Faaliyet ve hesap raporları nın görüşülmesinden sonra, bu raporlar hakkında tenkit ve dilekler kısmına geçilmiştir. Üyeler, söz alarak şikâyet ve dileklerini açıklamışlar, daha sonra da Divan Başkanı Ali Akın, üyelerin bu şikâyet ve dileklerini şöyle özetlemiştir:

"Dertlerimiz çok, fakat biz bunları duyurabilme yollarını lâyıkiyle bilmiyoruz. Bugünkü hükümet tutumu, sendikacılık zihniyetini dejenere etmektedir. Vergi indirimi, işsizlik, sigortasının ihdası, işsizliğe deva ve İş Kanununun tadili gibi ana dâvalarımızın kısa zamanda halli vaadiyle oylarımı

(Devamı 3. cü sayfada)

Tarım işçileri yardım görecek

Beynelmilel İçki ve gıda işçileri Federasyonunun kararı ilgi uyandırdı

(Yazısı 3. Sayfa)

Sendika yöneticilerinin bu seneki çalışma proğramı

İdare Hey'etinin tasvip gören çalışma raporunda yer alan görüşler işçilerin refahını gözetiyor. Şubeler şeklinde teşkilâtlanmaya önem veriliyor.

(Yazısı 4 ncüde)

Ankaradaki işsizlerin Meclise kadar yürüyüşü basında çeşitli tepki yaptı

Çeşitli görüşleri belirten yazarların makalelerini tarihî önemine ve değerine dayanarak yayınlıyoruz

Siyavuşgil Yazıyor

Ankara'da işsiz kalan inşaat işçilerinin sessiz yürüyüşünü gazetelerde okumuşsunuzdur elbette, İş yok işsiz ve aç kalmış zavallıcıklar, nereye başvursunlar, şaşırmışlar, Kalmışlar, Meclise kadar yürümüşler, içeride birini bulur da derdimizi anlatırız ümidiyle.

Bu, öbürleri gibi bir ürkütme ve dayatma nümayişi değil katiyyen, Sıfırcı hocanın ayağını kaydırmak, imarcı kaymakamı yürütmek vesaire kabilinden bir gövde gösterişi değil de, bir türlü düzene sokulamayan iktisadi hayatımızın hergün biraz daha artmakta olan kurbanları, her halde bıçak kemiğe dayanmış olacak ki, kendilerine hangi renkten boya sürüleceğini bile bile, bu korkunç tehlikeyi göze alarak, koşa koşa Meclise gidip dert yanmışlar.

Mecliste, bu şikâyetlere muhatap olanlar, kendilerine nasıl muamele etmişler, neler söylemişler, inzibat kuvvetleri nasıl bir tâbiye ile cemaati dağıtmışlar, bütün bu tafsilâtı gazetelerde okuduğunuz için tekrarına lüzum görmüyorum.

Gerçi, hemen içeride sofra kurup adamlara buyurun, karnınızı doyurun diyemezlerdi, derseler bile evlerinde ekmek bekleyen bir sürü çoluk çocuk var, bunlar sofrada bulunmayınca, şikâyetçilere çekilecek ziyafet onların boğazından geçmezdi tabiî.

İşsiz kalan işçiler Mecliste bulduklarına :

— Açız, demişler, Siz bize çare arayacağınıza bir huzur meselesidir tutturmuşsunuz, gözünüz başka birşey görmüyor!

Doğrusu, bu siteme cevap vermek kolay değil. Haklısınız denemez ki. Nitekim muhatapları:

Bir sudan ferman yazılsın çağlayan âyanına!

mısraının medlûnüne uygun karşılıklarla müracaatcıları Allaha havale etmişler.

Başka ne yapabilirlerdi ?

Zaten nereye gitsinler, sadre şifa verecek bir cevap alamazlardı. Meselâ Maliye Vekiline gidip de :

— Hep iktisadî yatırımlardan bahsediyorsunuz, bu fasla mil yarlar ayırdınız, bu cömertliği gösterirken bizlerin hihsesine ne düşeceğini ve ne zaman düşeceğini hesapladınız mı? Devlet idaresinde bir ictimaî yatırım faslı yok mudur? Varsa biz neden böyle sürünüyoruz, demiş olsalardı, sayın Şefik İnan kendilerine ne buyururdu acaba ?

Herhalde, dese dese :

— Yahu, ben hazineye para bulmak için aylıkların yüzde on beşini bile deve yaptım, Hele yatırımları yapalım, millî geliri yükseltelim, o zaman elbette sizlerin de çaresine bakarız, derdi.

Devlet Plânlama Dairesine gitselerdi, ne olurdu? Evvelâ kimseyi bulamazlardı, kapıcı kendilerine :

— Aman, gürültü edip de içeridekileri rahatsız etmeyin, plân yapıyorlar derdi.

İktisat ve Ticaret Vekâletine gitselerdi, ne cevap alırlardı? Kabine kurulduğundan bu güne kadar İktisat ve Ticaret Vekilinin sesini duymuş kimse var mı? Ya Sanayi Vekâletine uğrasalardı, ne olurdu? Olsa olsa belki kendilerine :

— Yook, biz öyle plânsız programsız iş göremeyiz, başka kapıya diye salık verilirdi, O başka kapının da neresi olduğunu o aç ve masum insanlar nasıl bilirdi, nereden bulurdu?

Nitekim içlerinden birkaçı, baş vurulacak kapı arayım derken, kapı altına düşmüşler, Artık ne zaman kurtulacaklarını Allah bilir!

Tedbirler kanunu eksik çıktı, efendim. Ona "kimse iş ve ekmek isteyemez" maddesi de eklenmiş osaydı, eski Maarif Nâzırı Haşim Paşa usuliyle, memleketi gül gibi idare etmek işten değildi.

İşte öyle, efendim Politikacılarımız huzur bekliyor, millet hızır bekliyor, zinde kuvvetlerimiz hazır bekiyor, Herkes birşay bekliyor, ama beklenilen şey aynı değil !

(Yeni Sabah'tan)

Esin Talû Diyor ki

Ankarada yürüyüş yapmışlar.. "Açız, sefiliz, işsisiz,, diye bağırmışlar. Meclise gitmişler., görüşmeler olmuş. Ve "Şimdi iş istiyoruz, şimdi,, diye diretmişler.

Bir çok bakımdan küçümsenmiyecek bir hâdisedir bu! Ancak mesele istenilen şekilde tefsir edilmedikçe..Bu ne bir proleter ayaklanmasıdır, ne halk sınıfının uyanması! Olayları objektif bir gözle tahlil etmek icabeder.

Bir kere dikkat edilecek husus, çoğunluğun inşaat işçisi olmasıdır. Bu bir bakıma demektir ki: İşsizliğe karşı miting yapan sınıf endüstri işçisi değil, tarım işçisidir . Zira görülmüş ve denenmiştir ki, inşaat şantiyesinde çalışanlar, ekseri tarım sahasındaki işsizlikten dolayı şehre akanlardır. Demek ki bu yeni değil, eski bir yaradır ve mesele inşaat işinin yavaşlamasından ziyade.. öteden beri mevcut tarım sahasındaki işsizliktir. Türkiye oldum olası mevsimlik işsizliklerden, gizli işsizlikten, tarım sahasındaki işgücü fazlalığından muztariptir.

Mustariptir amma.. bugüne dek ne yapmıştır? Plânlı ve programlı, sistemli ve metodlu hiç bir şey! Bayındırlık işlerinin mevsim işsizliğine rastlıyan devre getirilmesi bir sisteme bağlanamaz mıydı? Tarım endüstrisinin genişletilmesi hususunda ilk netice alınamaz mıydı? İşsizliğin fazla olduğu bölgeler tesbit edilip o bölgelerde şehre akını önleyici tedbirler alınamaz mıydı? Yapılabilirdi bütün bunlar! Ama nedense Devletin sosyal fonksiyonuna gereken önem son senelerde verilebilmiştir. Böyle olunca da söz sokağa dökülmektedir.

Sözün sokağa dökülmemesi için, hükûmetin, uzun vadeli tedbirlerin yanı sıra, kısa vadeli tedbirleri de alması gerekirdi. En basitinden 1962 yatırım programının tatbikine daha önce başlanması için gerekeni yapması icabederdi. Bu hususta niçin yavaş hareket etmiş, niçin basiretsizlik göstermiş ve muhalefetin aynı konuda sorduğu suallere niçin hâlâ cevap vermemiştir.. akıl sır ermez!

Şimdi geçelim işçilerimizin ve onları yöneten sendikacılarımızın tasvip etmediğimiz tutumlarına.. Sendikacılık, hakkı sokakta aramak, sözü ayağa düşürmek değildir. Her şeyin bir nizam, bir adâbı, bir kanuna uygunluğu vardır. Biz senelerce, işçi haklarının müdafaa ve mücadelesini, bu hususta pek kısım kanunlarla gerçekleştirmeğe çalışmış olan sendikacılar tanırız. Onların bu azimli ve nizamî mücadelesidir ki.. bugün Devletimize biraz da sosyal vasfını kazandırmıştır.

Dikkat buyurulsun... 5 bin inşaat işçisi "İşsiz,, diye bağırıyor ve ancak 388 inşaat işçisi İş Bulma Kurumuna müracaat ediyor. Sendika, işçilerini sokağa dökmeden, gerekli müracaatları yapmayı deneseydi.. muhtelif kurumlara bu hususta baskıda bulunsaydı.. İşçi bulmaya, Sigortalar ve işverenler ile pazarlığa girişseydi.. Ve bütün bu yolları denedikten sonra bir miting tertiplemiş ve işçilerimize faydalı yollardan sahip çıkmış olsaydı.. bu sütunda yazacağımız yazı da daha da değişik olurdu. Ama sendika, Millet Meclisini sırf politik oyunlarda bulunmaktan dolayı tenkit ederken aynı oyuna, gösteri yoluna sapmakla kendisi düşmüştür... ve yazık etmiştir!.

İşçi haklarının, grevin, iş aktinin gerçekleşeceği bir sırada umumî efkâra bir ürkeklik vermiş olmak taktik bir hâtadır.

Kaldı ki.. bir defa daha tekrarda fayda var: Demokrasi, işlerin gayri kanunî davranışlarla sokakta halledildiği bir rejim değildir. Buna Oklokrasi denir ki.. bu da meselelerin sokakta halledilmek istendiği rejimden gayrisi değildir.

Ankara'daki "işsizler yürüyüşü", memleketimizin mümkün olduğu kadar kısa zamanda ele alınması gereken meselelerinin neler olduğunu göstermesi bakımından büyük önem taşımaktadır.

Hükûmet programında tedbirlerinin derhal alınacağı bildirilen ve Çalışma Bakanlığı tarafından hazırlanan bir raporla Başbakanın dikkatine sunulan işsizlik alınacak tedbirleri beklemiyecek kadar gergin bir mesele olduğu için sonunda Ankara kaldırımlarına dökülmüş ve Meclis'in kapısını bizzat çalmıştır.

Bizde her meselede yapıldığı gibi, şimdi de 'Yürüyüş Kanununa uygun mudur, aykırı mıdır" "Tahrikçiler var mıdır, yok mudur?' gibi münakaşalara girilmesi ve asıl meselenin ateş üzerinde unutularak bir defa daha taşması tehlikesi vardır. Nitekim, yetkililer halen bu tartışmanın hazırlığında olduklarını göstermişlerdir.

Tahrik ister olsun ister olmasın, yürüyüş kanununa uygun veya aykırı bulunsun, ne çıkar? Bunların işsizlik ile, işsizliğin önlenmesi ile ne ilgisi olabilir?

İktisadî hayatın durgunluğu ile hızla artan nüfusun büsbütün körüklediği işsizlik yangını, memleketin çatısını sarmak üzeredir. Ankara nümayişi, bu yangının ufak bir kıvılcımıdır, Hükûmet, program ve raporlardaki iktisadî ferahlık tedbirlerini kâğıt üzerinde kalmaktan kurtarıp gerçekleştiremezse, koalisyon için ne kadar sağlam anlaşmalara varırsa varsın, başarısızlık bataklığında bocalamaktan öteye gidemiyecektir. Hükûmetin bu bataklıktan kendisini kurtarması ve temel meselelere el atması zamanı gelip geçmektedir. Bari tehlike çanlarına kulaklar tıkanmasa.,

(Akşam'dan)

Kâğıthanede cam işçilerinin pursentleri az

Kâğıthane Cam Fabrikasında çalışan işçilerden CAM — İŞ Sendikasının üyesi bulunan kalıpçılar almakta oldukları pursentlerin azlığından şikâyet etmişlerdir. Sendika şube yöneticileri bu işçilere zam yapılması için teşebbüse geçmişlerdir. İşveren de kalıpçıların ellerine geçen ücretin yetersizliğini kabul etmiştir. Bunun üzerine Haziran içinde işçilere zam yapılması gereğinde ittifaka varılmıştır. Merkez Sendika yöneticelir ile şube yöneticilerinin ortaklaşa gayreti verimli olmuştur.

Camcı ustalar işyeri açtılar

CAM — İŞ Sendikasının eski Cibali şubesi sabık Başkanı Seyyit Bozkaya Cam fabrikası ustabaşısı Necmi Eneş ile arkadaşlarımız Sabri Çılgın, İsmail Atalay, Refik Türkmenoğlu Komondit Şirketi 18 Haziran 1962 günü fırını ateşlemek suretiyle faaliyete geçirmişlerdir. Arkadaşlarımızı bu yeni teşebbüslerinden dolayı candan tebrik eder ve başarılar elde etmelerini dileriz. CAM — İŞ Sendikası bu hayırlı teşebbüste bulunan arkadaşlarına daima yardımcı olacağını bildirir.

Almanya mektubu

Lütfü Ak, Almanyaya ayak basar basmaz İstanbuldaki sendikacı arkadaşlarını düşündü ve yazdı

Kimse Türkçe konuşmayacak, — Pansiyonda çamaşır yıkanmayacak — Evde tahribat yapanlar parasını ödeyecek — Bütün gün Almancaya çalışılacak — Bir işçi hastalandı — Elli Türk lirasına 14 Mark.

Sendikamızın uzun süre Başkanlığını ve bir çok görevlerini yapmış, fabrikada Başmümessil seçilmiş kıymetli kardeşimiz Lütfü Ak, geçen sayımızda da bildirdiğimiz gibi bir yıl sendikacılık eğitiminde bulunmak üzere Batı Almanyaya gitmiş bulunmaktadır.

Arkadaşımız Almanyaya gider gitmez sendikamız Başkanı Ali Akın ve Kurul arkadaşlarına hitaben mektup göndermiştir. Lütfü Ak mektubunda şunları bildirmektedir:

Sayın kardeşim Ali Akın ve Kurul arkadaşları,

7 Mayıs Pazartesi günü saat 16.30 da Frankfurt Hava Alanına indik. İstasyonda iki bayan ve iki erkek 4 Temsilci bizi karşıladı. Hususi otobüslerine binerek 16.45 te Frankfurttan ayrıldık. 200 Km. yol katederek saat 24 de Aralsen kasabasına geldik. 1 saat 45 dakika yemek molası verdiler. Gece saat 12 den sonra bizi teker teker pansiyonlara dağıttılar.

7 Mayıs Salı günü saat 8 de Enstitüde toplandık. Yemek yedik. Saat 9 da içtima ettik. Kısa bir konuşma oldu. Yani hattı hareketimizi bildirdiler:

a) Kimse Türkçe konuşmayacak,

b) Hergün saat 8 de içtima, 18,30 da paydos .

c) Evlere zarar ziyan yapılmayacak, yapanlardan tazminat alınacak,

d) Kurs 2 ilâ 4 aydır.

e) Çamaşır pansiyonda yıkanmaz ve banyo yapılamaz v. s. v. s.,

f) Çamaşır yıkama ücreti şahıslara aittir. (Bizim para ile üç parça çamaşır yıkama ve ütüsü 7 Türk lirası).

Yemekler malûmu aliniz: Patates ezmesi. Su ve ekmek yok.

Bulunduğumuz yer nahiyedir. 8000 nüfusu var. Okuduğumuz enstitüde dünyanın her tarafından gelen talebe var. Türkiyeden 28 talebeyiz. Yüksek mimar, Yüksek mühendis çıkacaklarla ayrıca bizim gibi işçilerden Brezilyalı ve İtalyanların sayısı 50 kadar.

Şimdilik Almanca öğrenmeye çalışıyoruz. 4 aydanberi lisan kursu gören talebelerin bile dertlerini Almanca izah edemediklerini gördük. Bakalım bizler ne yapacağız?

Kafilemiz 23 kişidir. Kırıkkaleden gelen arkadaşımız hastalandı. Bugün hastahaneye yatırdık. Akşam üzeri eve geldim. Ev sahibi ve eşi kendi oturma odalarına aldılar. Almancadan başka dil bilmiyorlar. Ben de Türkçeden başka dil bilmiyorum. Kaş ve göz işareti ile bir saat anlaşmaya çalıştık. Anladığıma göre Türkleri kalpaklı ve şalvarlı, kadınları da peçeli sanıyorlar. Resimler göstererek yanlış düşündüklerini anlattım. Onlar bana Ben Hur filminden dem vurdular. Ben de "Nayn" deyip odama çekildim.

Burada sendika da yok, işçi de. Bu bakımdan Alman sendikacılığı hakkında en ufak bir bilgiye sahip değilim. Durumumuz hakkında zaman zaman sizlere malûmat veririm. Sizler ne âlemdesiniz? Kütahya ve Çayırovanın üyelikleri oldu mu? Yüksek Hakem Kurulu akort çalışan işçi kardeşlerimize ait kararını müsbet verdi mi? Goble kadrosunu yaptınız mı?

Bütün arkadaşlara ayrı ayrı mektup yazmak isterdim. Elimde imkân yok. Para da bitti. Onun için kusura bakmayın. Burada yaşamak var; çalışmak da var. 24 saat dolaştım. Sokakta 70 — 80 yaşındaki kadınlardan başkasını göremedim. Herkes işte. Ama hayat pahalılığı pek çok. Bizim para burada bozuluyor. 50 lira verdim. 14 Mark aldım. 14 Mark burada kahve çay parası. Bütün şikâyet hayat seviyesinden. Bizimki ise ekmek, su, banyo ve çamaşır işidir.

Buradan sendikacılık ve işçilik öğrenerek yurduma dönüp arkadaşlarıma ve milletime yararlı olmaktan başka gayem yok. Hepinize ayrı ayrı selâm ve saygılar. Bütün işçi kardeşlerimi hasretle anarım,

LÜTFÜ AK

ADRES:

Herrn Lütfü Ak
Goethe — İnstitut 3548
Arolsen / Hessen
Deutschland

Fransaya staj için isteyenler gidebilecek

Yaşı otuzu geçmiyenlere sağlanan imkândan faydalanacaklar içinde işçiler de önemli bir yer tutuyor

Memleketimizle Fransa Hükûmeti arasında ücretli stajyer mübadelesi hakkında bir anlaşma olmuştur. Fransaya staja gitmeyi arzu edenlerin isteklerinde muvaffak olmasına yardım için İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğünün sendikalara gönderdiği bir genelgesini yayınlıyoruz. Genelge aşağıdadır:

STAJA GİTME ŞARTI

"Memleketimizle Fransız Hükûmeti arasında aktedilerek 5780 sayılı kanunla tasdik olunan ve 7825 sayılı resmi gazete ile neşredilen Türkiyeye ve Fransaya stajyer kabulüne dair anlaşma hükümlerinden faydalanılarak ücret Fransız iş vereni tarafından ödenmek üzere (staja kabul edilenlerin işyerlerine kadar gidiş dönüş masrafları kendilerine ait) bir sene müddetle ve bilâhare taraflarca mukavele altı ay daha uzatılabilmek kaydı ile fikir ve beden işçilerinin meslek ve lisanlarını arttırmak gayesi ile Fransaya gönderilmesi hususunda kurumumuzca tavassutta bulunulmaktadır.

Müracaat sahiplerinin istihdamı mesleklerine alâka gösterecek Fransız işverenlerin kararına bağlı olup, bu sahada teşebbüse geçilebilmesi için gerek meslekinde gerekse umumi mevzular da iyi derecede Fransızca anlaması ve konuşması, yabancı memlekette dil bakımından herhangi suretle müşkülâta uğramıyacak tarzında bulunması ve otuz yaşı doldurmamış olması icap etmektedir.

Mevzuubahis anlaşmadan istifade ederek bu güne kadar muhtelif branşlarda (Elektrik — Maden — Makina — Kimya ve Ziraat mühendisleri, Yüksek Mimar, Maden teknisyen ve baş çavuşları, Müskirat teknisyeni banka memurları, Fotoğraf, Tekstilci, tornacı, motor tamircisi, terzi gibi) işçimiz Fransada staj görmüştür.

Anlaşma esaslarının personelinize duyurulması, mezkûr şartları haiz olupta Fransaya staja gitmeyi arzu eden teşkilât mensubu bulunduğu takdirde Genel Müdürlüğümüze müracaatlarının temini rica olunur."

Görüşler

Sosyal adalet varsa vatandaşlık da vardır

ALİ AKIN

Sosyal Adalet derken vatandaş olarak Millî gelirde işçi olarak çalışmakta olduğumuz müesseselerimizin sağladığı ticaretin normal şartlar altında taksim edilmesiyle kabildir ancak Millî servetimizi ve müesseselerimizi bu şekilde geliştirmek kabildir aksi takdirde yerinde saymak veya gerilemek daima mümkündür. Bir müessesede âmir maiyetinde çalıştırdığı işçiye sevgi, işçi maiyetinde çalıştığı amirine saygı göstermediği müddetçe işlerin normal yürümeyeceği kanaatindeyiz. Bizde öyle işveren vekilleri mevcuttur ki maiyetinde çalışana karşı sevgi şöyle dursun tekdirle işlerin daha iyi yürüyeceği kanaati ile hareket ederler bu hagin davranışları karşısında işçi gerek âmirine gerekse müessesesine karşı kırılmakta haklı görülüyor maneviyatı sarsılan bir işçinin normal vazife görmesine imkân olmayacağı kanaatindeyiz. Fakat işveren vekillerinin bilhassa alt kademelerinde bulunanlar işçiye karşı daima tekdir hakkını kullanırken esitif hiçte akıllarına gelmez veya bazı müstesnaları vijdanen mayetinde çalıştırdığı lâyık işçisine taltif hakkını kullanmak ister üst kademeler tarafından bu arzuları nedense yerine getirilmez.

Yerine getirilmediği içindirki işçi en yakın amirinden takdir beklemediği içindirki ona karşı saygı gösterme lüzumunu hissetmez bu şekilde işçi ve amirin kaynaşmadığı bir müessese mali yıllarında normal kârın temin edilmediği görünür amir olanlarca işçinin normal çalışmamasından mütevellit ticaretin sağlanmadığı ileri sürülür işçi ise bütün hataları sevk ve idare ile vazifelilerin anormal siyasetlerinden mütevellit müessesenin müşkül duruma düştüğünü ileri sürer netice hatanın karşılıklı her iki tarafta olduğunu kimse kabul etmemektedir. Bu şekilde milli servet ve müessese zarar etmiş olur müessesemizin bu tutumu devam ettiği müddetçe bu şekildeki yazılarımıza teşkilât olarak daima devam edeceğiz. Meselâ ayda birde olsa yapılan sevki idare elemanlar toplantısı mühim bir şey olmamakla beraber iki şişe bira dahi olsa işçilerin gözlerinden kaçmamaktadır yalnız iki şişe birayla kalmamakta bazan o kadar nahoş hâdiseler vuku bulmaktadır ki dedikoduları aylarca devam etmektedir (Zeki Mürenin ayakkabısıyla içki içenlerde olduğu gibi) Hâdiseyi mühimsemiyoruz üyelerimizin moralini bozan bu hareketlere son verilmesini ihtar ediyoruz ve üyelerimize sadakatle çalışmalarını tavsiye eder şartlar ne olursa olsun sizler ailenize bağlı olduğu kadar ekmeği temin ettiğiniz müessesenin zarar etmemesi bakımından Millî abidenizin daima bir baca olsun ilâve edilmesini arzu ettiğinize inanıyor ve güveniyoruz sizler Türk işçisine yakışır bir şekilde çalışacak Sendikanızda bu çalışmanızla göğsü kabaracak işverenin karşısında haklarınızı müdafaa etmesini bilecektir.

Bakırköy Şübe Kongresi yapıldı

(Baştarafı 1. sayfada)

...zı alan hükûmet, bunların hiç birini gerçekleştirmemekte israr etmektedir.

Soğan, ekmek yiyerek işçi maliyeye yardım ederken, devlet, işçinin esaslı dertlerine temas etmekten kaçınmaktadır. Bizim hak ve menfaatlerimizin korunmama sebeplerinden biri de, kendisine işçi süsü veren işvereni mebus seçmemizdir.

İşçiye grev hakkı ve kollektif iş akdi tanınmalıdır. Yeni kabine, işçinin bu haklarını kabul etmediği takdirde, anayasanın sarih hükmüne göre 2 sene bekliyecek ve sonra. Ana yasayı çiğneyenlerden bu haklarımızı zorla alacağız.'

Daha sonra, sendikacı ve işveren adına konuşan Nevzat Şeker, özetle şunları söylemiştir :

" Meclis ve hükûmetin bilhassa işçi dâvaları konusundaki faaliyetlerinin aksamaları inkâr edilemez. İşçi her zaman için ihmâl edilmiş durumunu muhafaza etmektedir. Bu arada, işverenin de müşkülleri olduğu muhakakaktır. 1958 deki 7 bin cam işçi seviyesi, şimdi yarı yarıya azalmıştır. Bu durumda, cam imalinin de aynı nisbette düştüğü, gerçektir. Buna rağmen cam mamul fiyatı ucuzlamıştır. Fakat, işçi ücreti indirimi de düşünülmemektedir. Bu geçim zorluğunda esasen işçi için ancak ücret arttırılması bahis konusu olabilir. İşverenin imkânları nisbetinde işçinin ücreti devamlı artış kaydetmelidir."

İşverenin bu anlayışlı konuşması işçileri memnun etmiştir. Sonra, idare heyeti seçimi yapılmıştır. Hakkı Çetin Ali Başar, Kâzım Henden, Şevki Çırak, Hüseyin Avcı, Mustafa Kızılcık ve Cemil Korkmaz idare heyetine getirilmişlerdir.

Yedeklere ise: Hilmi Ercan, Selâhattin Taşdamla ve Hasan Bekler seçilmişlerdir.

Elektrikli bir hava içinde olan kongre

Tekel Yaprak Bakım ve İşleme Evi İşçi - lerinin Kongresinde Sendikatcılar konuşma yaptılar

Tekel Yaprak Tütün Bakım ve İşleme Atelye İşçileri Sendikasının yıllık genel kurul toplantısı geçenlerde Şemsipaşa Fabrikası işçi yemekhanesinde elektrikli bir hava içinde yapılmıştır.

Kongre divan başkanlığına Ali Vacit Tuncel seçildikten sonra sendika başkanı Şaban Boduroğlu tarafından hesap ve faaliyet raporları okunmuş ve idare heyetinin bir senelik normal çalışmaları açıkça belirtilmiştir. Faaliyet raporunun bir maddesinde önümüzdeki günlerde faaliyete geçecek olan çalışanlar partisine Tekel işçilerinin katılması istenmiştir.

Daha sonra Türk — İş Birinci Bölge Temsilcisi İsmail Topkar bir konuşma yaparak "İstanbulda siyasi sebeplerden işlerinden çıkarılan işçilerin Kurban Bayramına kadar işlerine iade edileceklerini" bildirmiştir.

Topkarın konuşmasından sonra söz alan Petrol — İş Sendikası genel başkanı Ziya Hepbir şunları söylemiştir :

"— Memlekette büyük bir işsizlik olduğunun isbatına lüzum yoktur. Ankarada açlar gurubu bir yürüyüş yaptı. Bazı haberler de işçiler tahrik edildi dediler. Onları kimse tahrik etmemiştir. Onların bu şekilde hareket etmesine sebep hükûmetin biran evvel yatırım yapmaması ve boş midelerinin doldurulmamasıdır.

İçişleri Bakanlığı da komünizmden bahsetti. Her işçi bir milli emniyet mensubudur. Onlarda din ve milliyet sevgisi mevcuttur. Topaloğlu'nun bu 5 bin işçiye komünist damgasını vurmasını teessüfle karşılamaktayız.

Arkadaşlar Denizcilik Bankası, IETT. Umum Müdürü başbaş gidiyorlar. 40 bin Tekel işçisini Allah Umum Müdürün esaretinden kurtarsın.

Bundan sonra konfederasyon'a aidat; 5 kuruştan 25 kuruşa çıkarılmış, aynı koldaki sendikalarla birleşme kararı alınarak seçimlere geçilmiştir.

Kocatopçunun demeci

(Baştarafı 1. sayfada)

şekilde bugün az gelişmiş memleketlerden, yabancı yardımları plânlı bir şekilde kullananlar ve yabancı sermayeye kıymet verenler, süratli bir gelişme kaydetmişlerdir.

Böylece, memleketlerinin yatırım sermayesi yanında teknik ve diğer eksikliklerini de beraber tamamlamışlardır.'

Kocatopçu "cam ve züccaciye ihtiyacımız, işletme politikası ve maliyette indirme yapılabilecek mi' sorularında şu açıklamada bulunuyor.

"Pencere camı ihtiyacımız son seneler zarfında yapılan ithalât ve bu senenin satış temposu ile 20 bin ton civarındadır. Şişe ve züccaciye bakımından da memleket ihtiyacının 30 bin ton civarında olduğu hesaplanmaktadır.

İşletme politikası olarak, çeşitli pencere camı tiplerinden bütün yurt ihtiyacının Çayırova tesisimizden karşılanması. Şişe ve züccaciye bakımından Paşabahçe fabrikamızın hissesine düşen kısmını devam ettirmesi. Bu arada, gelişen yeni büyük ihtiyaçları karşılayacak hazırlıklar yapılması. Kalite ve maliyet faktörlerinde gelişmeler sağlanması İnşaatta kullanılan cam ve elyafı ve ayrıca kristal imalâtı projelerinin incelenmesi hususları ele alınmıştır.

İşverenler Sendikası Birliği Başkanı, yurdumuzdeki işçi işveren münasebetleri ve işçiye grev hakkı tanınması hususunda da açıklamada bulunmuştur:

"Metmleketimizde işçi ve işveren münasebetleri, bazı sahalarda oldukça süratli, fakat diğerlerinde çok yavaş ilerlemektedir. Her iki tarafın birbirinden bazı konularda çekingen hali hissedilmektedir. Bunun başlıca sebebini umumî, iktisadî ve siyasî istikrarın henüz sağlanmamış olmasında aramak lâzımdır. Bu bakımdan gerek işçi ve gerek işveren beraberce çalışmada, menfaatleri ni birleştirmekte gayret göstermeleri gerekmektedir. Bu sahada devamlı eğitim lâzımdır. Meslekî eğitim bakımından değil, insanî münasebetlerin eğitimi bakımından da çok lüzumludur. Sanayi hayatında, idareci sınıfının iyi yetişmesi ve sermayedarın menfaati yanında o işte çalışanların, istihsal edilen malı kullanan vatandaşın ve sene sonundaki kârdan hissesini bekleyen hazinenin menfaatlerini de aynı şekilde gözetmesi gerekmektedir. Bu profesyonel idareci sınıfının yetişmesi ve eğitimi, aradığımız adalet nizamının kurulmasında da büyük bir rol oynayacaktır.

Grev ve lokavt hakkı ise, demokratik yani hürriyet içinde gelişme nizamının ayrılmaz bir unsurudur.

Zücaciye ithali

(Baştarafı 1. sayfada)

Maliye ve Ticaret Bakanlıklarının bir kaç taciri aşırı zengin etmeye yarayan ithal lisansı içinde titizlik göstermelerini bekliyoruz. Zücaciye ithalini protesto ediyoruz. S

İşçilerin yeni kabineden

(Baştarafı 1. sayfada)

nandan çok vergi alınması sağlanmalıdır. Hiç bir vatandaş gurupu vergi dışında bıkarılmamalıdır. Tarım ürünlerinden mutlaka vergi alınmaıdır. Vergi kaçakçılığı en büyük suçlar arasına girmeli ve kaçırılan her vergiden bire yüz nakdi ceza alınmalıdır. Vergilerde geçim indirimi nisbeti yükseltilmelidir.

2 — Toprak reformu yapılmalıdır. Reform, toprakların süratle el değiştirmesi ve parçalanması gibi müvazaa yolları ile iş yapanlara ve yapacaklara fırsat vermemelidir. Bunun içinde 27 Mayıs 1960 tarihindeki Toprak Mülkiyeti esas oarak kabul edilmelidir.

3 — İthalât ihracat işleri devletleştirilmelidir. El değiştirme, permi satma, fiat kontrolsüzlüğü ve fatura oyunlarının yarattığı ekonomik bünye tahribatına son verici çalışmalarda devlet menfaati gözetilmelidir ki halk yararına gelir kaynakları elde edilebilsin.

4 — Devletin iştiraki olan işletmelerin özel sermaye sahiplerini daha da zengin edici çabalarla yıpratılması düzenine son verilmelidir.

5 — Kazançlarla ücretler arasındaki dengesizlik giderilmeli, asgari ücretin azami ücret haline intikaline engel olunmalıdır.

6 — Maliyetlerin kontrolünde işçi yararına bir sistem kurulmalıdır.

7 — Grev ve Toplu Sözleşme Kanunu çıkarılmalı, başta gösteri yürüyüşleri kanunu olmak üzere Ceza Kanununda Faşist İtalya ceza kanunundan aktarılan maddeler kaldırılmalı ve vatandaşların klâsik demokrasi anlayışı içinde yaşamalarına elverişli bir ortam yaratılmalıdır.

8 — Şehirlere işsiz akınını durdurucu kesin tedbirler alınmalı çok sayıda köy yerine köy bölge merkezleri ihdas olunmalı ve tarımın işlenmesi, ürünlerin değerlendirilmesi yeni esaslara bağlanmalıdır.

9 — Okul yapma ve köylüyü okutma seferberliği iş okulları şeklinde geliktirilmelidir ki fabrikalara akın edecek yeni nesillerin okuma yazma bilmemeleri onların düşük ücretle istihdamını önleyebilsin.

10 — İş Kanununun tek işçi çalıştıran işyerlerine teşmili ile işçi çocuklarının ve ailelerinin de İşçi Sigortaları Kurumunca tedavisi mümkün kılınmalıdır.

Hükûmet programında bulunmasını çok istediğimiz bu temel isteklerin Çalışma Bakanlığınca kabine toplantılarında söz konusu edilmesini bekleriz. Mecliste senatörler arasında bulunan işçi dostu bir kaç "Dokunulmaz' ın muhtelif tasarılar halinde bu saydığımız reformları ve ihtiyaçları Meclise getirmesini candan dileriz.

İkinci Koalisyon kabinesini bekleyen sayısız memleket meselelerinin çözüm yolunun A dan başlayarak Z ye kadar bütün devlet gemisini yürütme bilgisi ve tutumunda yapılacak değişiklikten geçeceğine inandığımızı bir kerre daha belirtiriz.

OKUR

Tarım İşçileri Yardım Görecek

Beynelmilel içki ve gıda işçileri sendikaları federasyonu memleketimiz ziraat işçilerinin kalkınabilmesi için yardım etmeğe karar vermiştir.

Yeni gelişmekte olan ziraat işkolu sendikasının temsil ettiği işçilere daha yararlı faaliyetlerde bulunabilmesi için Federasyon Adana ziraat işçileri sendikası emrine bir otomobil verilecektir. Ayrıca federasyon kanalıyle tertip edilecek olan kurslara kalifiye işçi ve sendikacı yetiştirilmesine gayret edilecektir. Bu arada sendikanın içinde bulunduğu malî sıkıntının bertaraf edilmesi için 100 bin lira civarında ilk yardım fonu ayrılmıştır.

Adana ziraat işçileri sendikasına ilk yardım Ağustos ayı sonlarına doğru yapılacaktır.

Dikkat, dikkat

Sayın üyelerimize,

Müessesemizde bazı işçilikle kabili telif edilmiyecek şekilde hareketlere rastlanmaktadır. Şöyleki: İş başı saati gelmiş olmasına rağmen tezgâh başında bulunmayan ve paydos zamanından evvel tezgâhtan ayrılmalar dahili talimatname gereğince cezalandırılmaları icap etmektedir. Müessesemizde bulunan Disiplin kurulu ancak sizleri temsilen Baş Mümessil arkadaşımızın iştirakiyle kararlar alınmaktadır sık sık cezalandırılmanız Sendikamızı ziyadesiyle üzmekte fakat bu şekilde ve paydos saatleri arasında mecburiyet olmadıkça ayrılmamalarını rica ederiz.

HALİS ÖZCAN

Sendika Yöneticilerinin bu seneki çalışma proğramı

(Geçen sayıdan devam)

KAYA CAM:

Senelerdir üyelerimize verilmiyen yol paralarını temini cihetine gidileceği gibi mahkemeye intikal etmiş işe son verme hâdisesi titizlikle takip edilecektir. Üyelerimizin tasarruf bonoları için ödemekte oldukları meblâğın İşveren tarafından Maliyeye yatırılmadığı öğrenilmiş olup Sendikamız kanunî yoldan gerekeni yapacaktır. 8 Aylık tatbik edilmiyen asgari ücret farkları için anlaşma yoluyla üyelerimize tevzi cihetine gidilecek, olmadığı takdirde Sendikamız durumu mahkemeye intikal ettirecektir.

NET CAM:

Ücretle ilgili herhangi bir ihtilâf mevzuubahis olmamakla beraber gerek istihsalin artırılması gerekse üyelerimizin menfaati bakımından bilhassa yaz aylarında Paşabahçe şişe ve cam fabrikasında olduğu gibi pirim usulünün tatbiki için gayret sarfedilecektir .

B.T.B.:

Bu güne kadar olduğu gibi bundan böyle de samimiyetine inanmak istediğimiz işveren nezdinde yol paralarının üyelerimize temini cihetine gidileceği gibi üyelerimiz için hazırlanan blok apartman projelerinin bir an önce yaptırılması için imkânlar aranacaktır.

ÇAYIR OVA:

Vilâyet haricinde bulunduğundan bu güne kadar asgari ücretin tesbit edilmediği ancak mevcut sendika ile anlaşmaya varmak suretiyle tesbitine gidilecektir. Darıca, Gebze, Hereke ve Pendik gibi uzak mıntakalardan işyerine gelmekte müşkülât çeken üyelerimize vasıta temini olmadığı takdirde parasının işverenden tahsili ile anlaşmalı otobüsler kiralanacaktır.

ŞUBELER MEVZUU:

Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu mümessiller heyeti toplantısında alınan karar gereğince mevcut sendikaların Türkiye tipi 16 sendikanın çatısı altında toplanma kararı tatbik edilecek branşımıza giren Türkiyemizin muhtelif vilâyetlerimizdeki cam ve Seramik sanayii iş kolları camiamıza katılmaları temin edilecektir . Şubelerin çatımız altına alınmaları hususunda gayret sarfedilirken merkeziyetle faaliyetlerine devam eden Sendikaların nizamnameleri kurulumuza getirtilerek ilim adamlarının riyasetinde tetkiki ile camiamıza yaraşır bir nizamname hazırlıyarak Genel Kurul Huzuruna çıkılacaktır.

SOSYAL DAVALARIMIZ:

Meriyette bulunan nizamnamemiz ahkâmına uymak suretiyle üyelerimize gereken yardımlar yapılacak hastahaneler sık sık kontrol edilerek aksaklıkların giderilmesi için ilgililerle temasa geçilecektir. Bilhassa Paşabahçede temeli atılan tam teşekküllü hastahanenin üyelerimize dolayısiyle sigortalı kardeşlerimize bir an önce faydalı olabilmek imkânları aranacaktır .

İDARE HEYETİ

Çayırovada iki sendikaya da üye bir idarecimiz

Osman Şenol, hesap vermekte geç kalırsa hakkında gereken kanunî muameleye başvurulacaktır, olay büyük üzüntü yarattı

Çayırova Cam İşçileri Sendikası kurulduktan sonra Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası ile birleştirilmesi için çeşitli teşebbüslerde bulunulmuş ve ayni işkolunda birden fazla sendika bulunmasına ihtiyaç olmadığı belirtilmişti. Fakat bu yeni sendika kuran arkadaşlarla anlaşma yapılamayınca işleri daha elverişli bir zemine aktarmak için T. Şişe ve Cam Sanayii işçileri sendikasının Çayırova şubesi kurulmuştu.

Çayırova Cam İşçileri Sendikası ile şubemizin âhenkli çalışmalarının sağlanması ve müstakil sendikanın şubeye iltihakı çalışmalarını başarması için Şube Başkanı Osman Şenel görevlendirilmişti. Ancak Osman Şenel beklenen randımanı vermemiş üstelik Çayırova Cam işçileri sendikasına da üye olmuştur. Hem ana sendika, hem de yeni kurulan sendikada aynı zamanda üyeleğini yürütmek isteyen Osman Şenol bu defa Çayırovâ Cam İşçileri Sendikasının kongresine katılmış ve ana sendikanın bu kongreden haberi olmaması için de gerikli tedbiri almıştır.

Sendika kongresinde seçim faslında kendine şans deneyen Şenol gerekli taktikle Başkanlığa gelmesini sağlamış, ancak 4 gün geçtikten sonra çekilmek lüzumu ile karşı karşıya kalınca istifasını vermiştir.

Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası, şubesinin başkanına gönderdiği bir yazıda merkeze hesap vermek zorunda olduğu hatırlatılmış ve üzerindeki hesapla birlikte 23 Hazirana kadar Merkeze defterleri ve evrakı teslimi gerektiği bildirilmiştir. Hesap vermekten kaçındığı takdirde Osman Şenol hakkında gerekli işlemin yapılacağı tabii görülmektedir. Türkiye Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikasının Şube yöneticisi iken birleşme işini halledeceği yerde ikinci sendika durumundaki kardeş teşekküle girip davayı parçalayıcı çalışması cemiyetcilik bakımından mahzurlu ve tenkide fazla müsait görülmektedir. Olayların nasıl gelişeceği merakla beklenmektedir.

Sigorta Hekimleri örnek hekim görün

Sigortalı üyelerimize reva görülen haşin muamele defalarca şikâyet konusu olmuş buna rağmen önüne geçilememiştir hatayı teşkilât olarak Baş hekimimiz doktorlara karşı yumuşak davranmasında buluyoruz ve sayın Baş Hekimimizin Doktar ve Hemşireleri tatlı muamele görmelerini temin edeceği kanaatiyle üzüntümüzün bir nebze olsun hafiflleteceği kanaatindeyiz. Bu arada Halim Dincer Hariciye Turan İlkbay Beviiye Şahap Gökçe Asabiye Şaekir Coşkuner Bakteorolojî mütehassıslarına üyelerimize karşı takındıkları samimi tavır ve muameleden mütevellit cam işçileri adına teşekkür ederken diğer doktor ve Hemşirelerin de aynı şekilde hareket etmelerini beklemekteyiz.

CAM — İŞ

Seminere Katıldık

Ankarada 4 — 7 Haziran 962 tarihlerinde Hür Dünya İşçileri Sendikaları Konfederasyonu tarafından tertip edilen Grev ve Kolektif iş akti seminerine Sendikamız azası ve Paşabahçe Cam Fabrikası İşçi Baş Mümessili Ali Çap'ın iştirakına karar verilmiştir. Ayrıca İstanbulda yine Hür Dünya İşçileri Sendikaları Konfederasyonu tarafından 17 — 29 Mayıs 1962 tarihi arasında devam edecek olan toplu sözleşme ve Grev mevzuunda Sendikamızın Genel Sekerteri Ferruh Taymaz gönderilmiştir. Seminerin Türk işçisi ve Cam işçilerine hayırlı olmasını dileriz.

CAM — İŞ

Bir Amerikalı Sendikacının önemli mukayesesi

Merkezi Danimarka'da bulunan Uluslararası Yapı ve Ağaç İşçileri Federasyonu, 3 nisanda Ankara'da işsizliği protesto etmek maksadiyle sessiz yürüyüş yapan yapı işçilerine yardımda bulunmaya karar vermiştir. 80 bin lira tutarında olan yardım, bir kısmı Ankara'daki olayda tevkif edilerek cezaevine konulan 6 işçinin aileleri ile, çok müşkül şartlar içinde bulunan bazı işsizlere dağıtılmak üzere Yapı İşçileri Sendikasına verilecektir .

Bu karar, Türk — İş Hür Dünya Sendikaları Konfederasyonunun tertiplediği "Grev ve Toplu Sözleşme" konulu seminerde konferanslar vermek üzere şehrimize gelen John Thalmayer tarafından açıklanmıştır. Yapı İşçileri Federasyonu ile birlikte 3 büyük Uluslararası işçi teşekkülü tarafından Türk işçilerinin teşkilâtlanmalarına yardımcı olmak amacı ile memleketimize gönderilen ve 2 aydan beri Türkiyede bulunan Thalmayer, dünkü konferansında şöyle demiştir.

— Henüz Türkiyede işçilerin haklarının korunduğundan bahsedilemez. Türkiye'nin bugünkü durumu, Birleşik Amerika'nın 1877 deki şartlarına pek benzemektedir. Bu tarihte Amerika'da işçiler pek düşük ücretlerle ve fena iş şartları altında çalışıyorlardı. İşsizlerin sayısı da hayli yüksekti. İşte bu yüzdendir ki, bu tarihte Amerika'da demiryolu işçileri ilk büyük grev hareketine girişmişlerdi. Hâlen Türkiye'de de işçilerin aldıkları ücretler, başka memleketlere nazaran çok düşüktür. Bir tarafta işsizlik göze batar şekilde mevcut iken, işçiyi himayesine alacak bir işsizlik sigortası henüz ihdas edilmemiştir. Adana'da meskensiz, yersiz, yurtsuz, sokaklarda uyuyan insanlarla karşılaştım. Bunun gibi yüzlerce misâl daha verebilirim. 1877 de böyle dâvalarla karşı karşıya bulunan hükümet, işi oluruna bırakmıştı. Zira devlet, büyük sermayedarlar tarafından idare ediliyordu. Bu bakımdan daima işverenlerin lehinde olmak eğilimindeydi.'

Türkiye'de halk oyunun üzerine eğilen sendikacılara haksız yere "komünist" damgası vurulduğunu müşahede ettiğini belirten Amerikalı Sendikacı, sözlerine şöyle devam etmiştir:

"— Türkiye'de halkoyunun sessiz sedasız durdukları sürece sendikacılardan yana olduğunu, fakat biraz mücadeleye başlayınca onlardan ürktüğünü fark ettim. Ancak, işçiyi koruyan kanunların mevcudiyeti bir şey ifade etmez. Bu kanunların uygulanıp uygulanmadığı ve kaç kişiyi kapsadığı meselesi önemlidir. Öyle işyerleri gördüm ki, bunların kapılarından içeri kanun giremiyor. Bunlar arasında memleketinizde çalışan bazı yabancı firmalar da vardır. İşte, bunlarla yapılan mücadeleler sırasında sistemli engellemelerle karşılaşılıyor. Bu arada sendikacıların komünist oldukları öne sürülüyor. Oysa, komünist memleketlerde işçiler birer esirden farklı değillerdir ve tabiidir ki, hiç bir sendikacı böyle bir durumu arzulamaz. Sendikacılık, ancak hürriyet havası içinde gelişebilir."

(Cumhuriyet) ten

Sendika hürriyeti

Sendika kurma hürriyeti hem Anayasamızda yer almış, hem de bağlı olduğumuz andlaşma ve sözleşmelerde, kökleşmiştir. Sendika kurma hürriyetine karşı girişilecek hareketler ağır suçlardır. Artık memleketimizde sendika kurma ve sendikalı olma hürriyetine kimsenin tecavüz edemeyeceğini her aklı başında insanın kabul edeceği muhakkaktır. Fakat ne yazık ki , doğrudan doğruya sendika kurma ve sendikalı olma özgürlüğüne saldıramayanlar simdi kendileri icin yeni bir tecavüz hakkı arama yolundadırlar . Bunun belirtileri vardır ve 3 şekilde kendini göstermek üzere hazırlanmaktadır:

1 — İşçi mümessilleriyle görüşüp sendika yetkilileri ile müzakereye girişmeme,

2 — Sendikalı işçilere şikâyet ve isteklerini sendikaya bildirmeden kademe kademe işveren vekillerine haber verme mecburiyeti koyma,

3 — İşverene köle olacak yaradılıştaki bir kaç menfaat düşkününü koruyarak onlara yeni sendikalar kurdurma ve işçi gücünü parçalayarak gerçek sendikacılığı yıpratma.

Hemen söyliyelim ki, işçilerin çok büyük bir çoğunluğu , hele Petrol-İş topluluğu içinde bulunanlar bu üç türlü sendika kurma ve sendikaya üye olma hakkına tecavüz edeceklere fırsat vermeyecek kadar şuurludur.

Paşabahçe

(Baştarafı 1. sayfada)

132 sayılı yazısına ekli dosya ile verilen karar incelenerek gereği konuşulup görüşüldü. Karar metninde yazılı zamların tahsisen "günlük esası" üzerine ücret alanlara hasrı derpiş edilmediğine ve esasen talepte de akortla çalışanlara da zam yapılması ileri sürüldüğne göre yapılan zammın işyerinde işçilerin eline bir günde geçen kazanç manâsına geldiği ve binaenalayh okortla çalışanlara da şâmil bulunduğu âşikârdır. Bu sebeple kararın tavzihine mahal bulunmadığına 7.5.1962 tarihinde oy birliği ile karar verildi.'

Böylece sendikanın isteğine uygun olarak fabrikada akortla çalışanlara da ücretle çalışan öteki işçilerle birlikte zam yapılması icabettiği gerçeği ortaya çıkmıştır. İşyerinin akort ücret alanlara Mart 1962 den itibaren biriken zamlarının verilmesi zarureti tahakkuk etmiştir.

İsrailde Sınaî inkişaf hızlandırıldı

İsrail İstatistik Müdürlüğünden bildirildiğine göre 1961 yılı zarfında İsrailde sanayi sahasında diğer yıllara nazaran büyük bir gelişme olmuş ve istihsalde yüzde 21 nisbetinde bir artış kaydedilmiştir. 1960 yılındaki artış sadece yüzde 13, buna paralel olarak 1961 yılında İsrailde işçilerin sayısı yüzde 13, ücretler de yüzde 25 nisbetinde artmıştır. Darısı memleketimiz başına demekten başka bir çare yoktur. Çünkü daha dün denecek kadar 9 Mayıs tarihinde istiklâllerinin on dördüncü istiklâl bayramını kutlayacak olan İsrail milleti kısa zamanda Amerika gibi ileri memleketle feza yarışına çıkmıştır. Demek oluyor ki bir memlekette her şey vatan için olunca ileri hamlelerd yapılabiliyor.

Bir Hatıra

Unutulmaz bir idareci

Fikret beyin fabrikamıza ne zaman girdiğini bilmiyorum; ama onun iki sene gibi kısa bir zamanda ayrılışı samimiyetine ve ideal bir insan olduğuna inananlar arasında büyük üzüntü olmuştur.

Memleket gerçeklerini bilen bir kimse olarak ciddi çalışmayı gaye edinmiş, emrindekileri de çalıştırmak için türlü metodlara başvurarak servisinde iş disiplininin ve çalışma ahlâkının temininde muvaffak olmuştur. Ne yazık ki servisi ve bilhassa fabrika için en faydalı hale geldiği anda meçhul bir sebepten dolayı birdenbire ayrılıp gitmiştir.

Fikret Bey, prensip sahibi bir kimse idi. İlerliyemeyişimizde birinci sebep olan mesuliyetsiz ve lâübali çalışma tarzımızı tasvip etmiyordu. Ciddi ve bir mesuliyet hissi altında çalışılmasını arzu ediyordu. Ve bunun teminine çalışıyordu. Bunun içindir ki yapılan hatalara göz yumuyor, derhal tecziyesi yoluna gidiyordu. Sırası gelmişken onun kendi kendini de cezalandırdığına dair bir misali vermeden geçemiyeceğim. — Bir gün üzerine kayıtlı kumpasları sayıyor, bir tane noksan çıkıyor. Arayıp taradıktan, bulunamıyacağına kanaat getirdikten sonra kendi hakkında bir yazı yazıp kaybolan kumpasın bedelinin maaşından kesilmesini istiyor. — (yalnız şurası iyi anlaşılmalıdır ki bu, ayrılacağı sırada olmuş bir şey değil 4-5 ay önce olmuş ve bana da anlatılan bir vaka olmayıp şahidi olduğum bir hâdisedir.) Kendisi için böyle olan bir kimse neden başkaları için de böyle olmasın? Değil mi?

Fikret Bey, yanılabileceğini her zaman söylemiş, doğruyu her zaman kabul etmiştir. Bunları bir izzeti nefis meselesi haline getirmemiştir. Zira onu daha yakinen tanıyan, dolayısiyle yanıldığımı söyliyen deolsa bile, onun bende bırakmış olduğu intiba budur. Böyle bir intiba bırakmakta takdire değerdir.

Fikret Beyin, duyduğu takdirde bu yazıyı yazdığıma üzüleceğini ve bana kırılacağını düşünerek ben de üzülüyorum ve kendisinden özür diliyorum. Amma gerçeklerin ortaya çıkarak bazı zihinlerdeki istifhamların cevap bulmasını da çok arzu ettim.

Gönül ister ki, herkes böyle olsun.

Talât YILMAZ

Dizildiği ve basıldığı yer : VAKIT Matbaası
Basıldığı tarih: 3 Temmuz 1962